

Runer som magisk skriftsprog

RNÞIR•HÆY•YÞYIHY•HYRIF↑HBRÆY•

Runer og magi er i de flestes opfattelse så tæt sammenknyttede, at det næsten er umuligt at tale om runer, uden også at berøre spørgsmålet om magi.

For ikke at lade dette stå som et uafklaret spørgsmål og dermed give anledning til forventede, uforklarede spørgsmål, nævnes det kort her.

Forskere er generelt enige om, at runer først og fremmest er et skriftsprog, som i visse sammenhænge også er blevet anvendt magisk.

Derimod hersker der betydelig uenighed om, *hvordan* denne magiske anvendelse skal forstås og kommer i anvendelse

Overordnet set står to forståelser over for hinanden.

Den ene antager, at runerne i sig selv besidder en form for ”iboende” eller ”form” magi

Hvis dette er tilfældet, rejser det imidlertid en række spørgsmål: Hvordan kommer denne magi til udtryk? Hvordan formidles den? Og hvordan kan den påvises? På disse spørgsmål findes der indtil videre ingen entydige forklaringer eller sikre beviser.

Den anden forståelse ser runer som magiske på samme måde, som sprog og skrift kan være magiske med latinske bogstaver. Det vil sige gennem de ord

og formuleringer, der skrives, eller gennem handlinger, hvor bestemte runer eller runesammensætninger indgår i besværgelser, forbandelser eller ritualer. For denne form for magisk anvendelse findes der dokumentation, blandt andet i runeindskrifter og i sagaernes beretninger.

Hvad der i sidste ende er rigtigt eller forkert, er det næppe muligt at afgøre.

De mennesker, der kendte runernes brug og betydning indefra, er for længst borte, og nutidige forklaringer beror derfor i vid udstrækning på fortolkning og sandsynlighed.

I det følgende vil fokus derfor være på runerne som skriftsprog.

Spørgsmålet om magi vender vi tilbage til i næste halvdel af denne bog, hvor det behandles særskilt og i en bredere sammenhæng.

